

ת"פ (באר שבע) 51692-09-24 - מדינת ישראל נ' מרדכי ממן

ת"פ (באר-שבע) 51692-09-24 - מדינת ישראל נ' מרדכי ממן מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 51692-09-24

מדינת ישראל

נגד

מרדכי ממן

ע"י ב"כ עו"ד אייל בסרגליק

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[29.04.2025]

לפני כב' הנשיא, השופט בני שגיא

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכניסה למדינת אויב ללא היתר - עבירה לפי סעיף 7א יחד עם סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, וסעיף 2א למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954.
2. הודאת הנאשם ניתנה לאחר תיקון כתב האישום משיקולים ראייתיים, ומבלי שגובשה הסכמה כלשהי לעניין העונש. לאחר הודאת הנאשם והרשעתו, ובשלב העונש, העידו עדים מטעמו של הנאשם אשר תיארו את אופיו, את פועלו ואת תרומתו למען מדינת ישראל לאורך שנים רבות, וכמו כן העידו בני משפחתו. אתיחס לעדויות אלה בחלק בו אדון בקביעת העונש המתאים.
- עובדות כתב האישום המתוקן
3. עובר למועדים הרלוונטיים לכתב אישום זה, הנאשם אשר הינו אזרח ישראלי הנשוי לנ.מ (להלן - בת זוגו), התגורר למשך מספר שנים במחוז Samandag שבטורקיה (להלן - Samandag), ובתקופה זו, רקם קשרים עסקיים וחברתיים עם אנדריי פארוק אסלן (להלן - אנדריי), וג'ונייד אסלן (להלן - ג'ונייד).
- סמוך לתחילת חודש אפריל 2024, פנה הנאשם אל אנדריי ואל ג'ונייד באמצעות שיחות קוליות שבוצעו ביישומן הווטסאפ, והתעניין באפשרות ביצוען של עסקאות באמצעותם או עמם בתחומים שונים, וזאת על רקע מצבו הכלכלי, במסגרתו עמדו חובותיו של הנאשם בגובה של עשרות אלפי שקלים.

במהלך אחת מן השיחות שהוזכרו לעיל, טען אנדריי בפני הנאשם כי מקיים הוא קשר עסקי מתמשך עם אדם עשיר בעל עסקים רבים המתגורר באיראן (להלן - אדי), וכי באפשרותו של אדי להקנות לנאשם הזדמנויות עסקיות שוות ערך כלכלי משמעותי.

על רקע האמור, ביום 09.04.2024, מתוך מטרה לקדם התקשרות עסקית עם אדי בכדי להיטיב את מצבו הכלכלי, טס הנאשם מישראל ללרנקה שבקפריסין. ובהמשך לכך, חצה הנאשם את הגבול היבשתי שבין קפריסין היוונית לקפריסין הטורקית, והגיע לבסוף אל Samandag במטרה להיפגש עם אדי, אנדריי וג'ונייד.

במהלך התקופה שבין 09.04.2024 ל-30.04.2024, במועד שאינו ידוע בדיוק למאשימה ובעודו שוהה ב-Samandag, נפגש הנאשם עם שני אנשים אשר נשלחו לפגוש אותו על ידי אדי (להלן - גלי והאחר בהתאמה), וזאת בנוכחות אנדריי וג'ונייד. פגישה זו נערכה על רקע טענתו של אדי, אשר נטענה בפני הנאשם במהלך מספר שיחות קוליות ביישומון הווטסאפ שניהל עמו הנאשם ממכשיר הטלפון הנייד של אנדריי, כי אדי איננו יכול לצאת מגבולות איראן אל טורקיה וזאת עקב "קשיים משפטיים". בפגישה זו, שוחחו גלי והאחר עם הנאשם על אודות אפשרויות עסקיות שונות.

במועד סמוך לכך, הגיעה בת זוגו של הנאשם ל-Samandag ונפגשה עם הנאשם. השניים שהו ב-Samandag למשך מספר ימים. סמוך לפני יום 30.04.2024, טסו הנאשם ובת זוגו לארג'ן שבקפריסין הטורקית, ומשם נסעו אל לרנקה שבקפריסין היוונית וזאת במטרה להמשיך בטיסה נוספת אל בלארוס, בה התגוררה בת הזוג באותה העת.

לאחר הגעתם של הנאשם ובת זוגו ללרנקה, ביום 30.04.2024 בשעה 18:18, שוחח אדי עם הנאשם באמצעות הודעות קוליות בווטסאפ שהועברו דרך אנדריי, ובשיחה זה הפציר אדי בנאשם לשוב אל טורקיה ולהיפגש עמו לצורך קידום עסקים משותפים. בשעה 18:20 אישר הנאשם לאדי כי ישוב אל טורקיה למטרת קיום פגישה כאמור.

Yuksekovina היוו כפר השוכן בחלקה המזרחי של טורקיה (להלן - הכפר), וממוקם במרחק נסיעה של כ-40 ק"מ ממעבר הגבול היבשתי "Sero Border Terminal" (להלן - מעבר הגבול), אשר מקשר בין המדינות טורקיה ואיראן. ביום 01.05.2024, המריא הנאשם מלרנקה לאדנה שבטורקיה. לאחר נחיתתו באדנה, סמוך לשעה 13:12, פגש הנאשם בג'ונייד, אנדריי, גלי והאחר. הארבעה הסיעו לעיר ואן שבמזרח טורקיה, ולמחרת, בתאריך 02.05.2024, הסיעו הארבעה את הנאשם אל הכפר, למלון Double Tree השייך לרשת הילטון (להלן - מלון הילטון), הנמצא בכפר. הנאשם שהה יחד עם אנדריי, ג'ונייד, גלי והאחר במלון הילטון עד ליום 05.05.2024. במהלך שהותו במלון, שוחח הנאשם מספר פעמים עם אדי באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של אנדריי. בעת קיום שיחות אלה, הזמין אדי את הנאשם להגיע לאיראן ולפגוש בו למטרת קידום עסקים משותפים תוך שאדי מפציר בנאשם ליתן בו אמון ולעשות כן. עלות שהותו של הנאשם במלון הילטון שולמה מטעמו של אדי בידי גלי והאחר, אשר הזמינו אותו לסעוד עמם, עם אנדריי ועם ג'ונייד במסעדת המלון.

ביום 05.05.2024, על רקע השיחות שנערכו בין הנאשם לבין אדי כאמור מעלה, ובהמשך לאירוח במלון הילטון, נאות הנאשם להגיע לאיראן למטרת פגישה עם אדי בכדי לקדם את עסקיו. באותו היום, סמוך לפני השעה 09:00, הותר הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלו, וכן את ציודו האישי במלון הילטון בידי אנדריי, שנותר במלון. בהמשך לכך, סמוך לאחר השעה 14:00, הגיע הנאשם אל מעבר הגבול יחד עם ג'ונייד, והוברח מבעד למעבר הגבול בידי גלי ואחרים, מבלי להציג את דרכו או לעבור בביקורת הגבולות. מספר דקות לאחר שהוברח הנאשם אל אדמת איראן, בסמוך למעבר הגבול, פגש הנאשם באדי אשר קידם את פני הנאשם, כאשר יחד עמו אדם נוסף אשר התייצג בפני הנאשם בשם "חאג'ה" (להלן - חאג'ה), ואשר פעל מטעם מנגנוני הביטחון האיראניים. דבר אשר לא היה ידוע לנאשם באותו השלב. במעמד זה, שוחח הנאשם עם אדי וחאג'ה על אודות אפשרות ביצוע עסקים עם אדי, ובהמשך, נאות להתלוות אל אדי וחאג'ה לנסיעה משותפת אל ווילה אשר נטען כי הינה בבעלות אדי. הנאשם נסע יחד עם אדי, חאג'ה וג'ונייד ברכב, וכעבור כ-35 דקות, סמוך לשעה 15:00, הגיע עמם לוויילה מפוארת הנמצאת בסמוך לגבול האיראני בנקודה גיאוגרפית שאינה ידועה במדויק למאשימה (להלן - הווילה האיראנית). בהמשך, התלווה הנאשם אל אדי וחאג'ה לסיור באזור ונסע עמם למלון מפואר הממוקם בסמוך לוויילה (להלן - המלון האיראני), אשר הוצג לו בידי אדי כמלון המצוי בבעלותו של אדי. בעודם במלון האיראני, נערכה פגישה בין הנאשם, לבין אדי וחאג'ה. במהלך פגישה זו, חזר הנאשם מספר פעמים על כך שהינו מצוי במצב כלכלי גרוע, וכי הגיע לאיראן מתוך מניע כלכלי. על רקע זה, נשאל הנאשם על ידי אדי, בדבר נכונותו לביצוע משימות עבור המשטר האיראני. בהמשך לכך, במסגרת אותה הפגישה, שוחח אדי עם הנאשם על אודות אפשרות ביצוע המשימות הבאות על אדמת ישראל, עבור המשטר האיראני: (1) השלשת (הטמנת) כספים או אקדח בנקודות משלש ומשלוח נקודות ציון גיאוגרפיות של נקודות אלה בהן הוטמנו הכספים או הנשק; (2) צילום מקומות שונים בארץ שהינם מקומות הומי אדם ושליחת התמונות לגורמים איראניים; (3) אזהרת ערבים בעלי אזרחות ישראלית המתגוררים בארץ, אשר קיבלו כספים מטעם גורמים איראניים למטרת ביצוע משימות עוינות על אדמת ישראל, אך לא ביצעו בפועל משימות אלה, באזהרה שמקורה בגורמים מטעם המשטר האיראני. לאחר שהוצגה לנאשם אפשרות ביצוען של המשימות שפורטו לעיל, הודיע הנאשם לאדי כי יבדוק כיצד ניתן לבצען, וישיב לאדי בנדון. על אף האמור, הנאשם לא בדק את אפשרות ביצוע משימות אלה.

לאחר סיומה של הפגישה, הסיעו אדי וחאג'ה את הנאשם אל מעבר הגבול, ובשעות הערב המאוחרות, סמוך לשעה 20:00, הוברח הנאשם בידי גלי ואחרים דרך מעבר הגבול, אל טורקיה, מבלי שהציג הנאשם את דרכו או עבר בביקורת הגבולות, וזאת באמצעות הסתרתו של הנאשם בקדמת משאית טריילר שעברה במעבר הגבול. לאחר חזרתו של הנאשם אל אדמת טורקיה, נסע עם ג'ונייד אל מלון הילטון שם פגש באנדריי, אשר מסר לנאשם 1,300 דולר במזומן, תוך שהוא מודיע לנאשם כי מדובר בתשלום חלקי מטעמו של אדי. באותו הלילה, נותר הנאשם לישון במלון יחד עם אנדריי וג'ונייד.

למחרת, ביום 06.05.2024, בשעה 16:40, המריא הנאשם מואן לאיסטנבול. לאחר הנחיתה באיסטנבול המשיך בטיסה נוספת אל בלארוס במטרה לפגוש את בת זוגו, ובתאריך 07.06.2024, שבו הנאשם ובת זוגו ארצה. במהלך התקופה שבין יום 06.05.2024 לבין יום 23.08.2024 (להלן - תקופת הביניים), עמד הנאשם בקשר טלפוני עם אנדריי בניסיון לקדם התקשרות עסקית אל מול אדי. הנאשם שוחח עם אנדריי על אודות הנושא בעת שאנדריי שוהה באיראן יחד עם אדי.

ביום 20.8.2024, על רקע תיאום שנערך בין הנאשם לבין אנדריי, רכש הנאשם באמצעות בת זוגו כרטיסי טיסה מישראל לבלגרד, מבלגרד לאיסטנבול, ומאיסטנבול לעיר ואן הטורקית, וזאת במטרה לקיים פגישה נוספת עם אדי על אדמת איראן.

ביום 22.08.2024 סמוך לשעה 20:00, המריא הנאשם מישראל וטס במסלול האמור לעיל, ובתאריך 23.08.2024, סמוך לשעה 11:00 נחת הנאשם בעיר ואן שבטורקיה. מנקודה זו, נסע הנאשם יחד עם אנדריי למלון הילטון. בעודם במלון, שוחח הנאשם עם אדי באמצעות הטלפון הנייד של אנדריי, ובשיחה זו הפציר אדי בנאשם לחצות את מעבר הגבול פעם נוספת ולהגיע אל איראן על מנת לפגוש בו. באותה השיחה, ציין אדי בפני הנאשם, כי יוכלו לשוחח גם על נושאים נוספים, והנאשם מצדו הבין, על רקע טיבה של הפגישה שהתקיימה בינו לבין אדי ביום 05.05.2024, כי המדובר בעניינים בעלי הקשר פלילי-בטחוני.

למחרת בבוקר, בתאריך 24.08.2024, סמוך לשעה 06:00, נסע הנאשם יחד עם אנדריי ברכב בו נהג אנדריי למעבר הגבול. עם הגיעם סמוך למעבר הגבול, בטרם יציאתם מן הרכב, השאיר הנאשם ברכב את מכשיר הטלפון הנייד שלו, לצד דרכו וחפציו האישיים.

בהמשך לכך, הוכנס הנאשם על ידי אדם שנשלח מטעם גלי אל תא הנהג של משאית ושכב במיטה הנמצאת בחלקו האחורי של התא, וכך, הוברח דרך מעבר הגבול אל אדמת איראן, מבלי שהציג את דרכו לפקידי המכס ומבלי לעבור בביקורת הגבולות.

עם הגעתו אל אדמת איראן, פגש הנאשם בחאג'ה ובאדי, ובהמשך לכך, נסע יחד עם אנדריי, חאג'ה ואדי, אל הווילה האיראנית, ברכב הנהוג בידי חאג'ה.

במהלך הנסיעה, עדכן אדי את הנאשם לראשונה כי שני אנשי מודיעין איראניים אשר יצאו במיוחד מטהרן עבור מטרה זו, אמורים להגיע אל הווילה האיראנית במטרה לפגוש בנאשם. עוד הודיע אדי לנאשם, כי אנשים אלה מגיעים עם "שיק פתוח", והציע כי הנאשם ידרוש מהם מקדמה על סך מיליון דולר, בגין משימות שיתבקש לבצע על ידם.

הנאשם ואדי, הגיעו אל הווילה האיראנית סמוך לפני השעה 14:00, ולנאשם הוגשה ארוחה דשנה בידי גלי אשר נכח אף הוא בווילה האיראנית באותה העת.

סמוך לאחר סיום הארוחה, הגיעו לוויילה שני אנשים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה ואשר פעלו מטעם גורמי המודיעין של המשטר האיראני (להלן - הסוכנים האיראניים). אלה הוצגו בפני הנאשם כאנשי מודיעין איראניים, ולאחר עריכת היכרות בינם לבין הנאשם, התיישבו הנאשם, הסוכנים האיראניים, אדי ואנדריי בסלון שבווילה האיראנית.

במהלך הפגישה בין הנאשם לבין הסוכנים האיראניים, בנוכחותם של אדי, ג'ונייד וחאג'ה, טען הנאשם בפני הסוכנים כי הינו בעל קשרים בעולם התחתון ומכיר אנשים רבים, וזאת במטרה לשכנעם כי ביכולתו להביא לביצוע משימות אותן יידרש לבצע, ומתוך מטרה לקבל מהסוכנים האיראניים סכומי כסף גבוהים בגין ביצוע פעולות עבורם.

במהלך פגישה זו, הודיעו הסוכנים האיראניים לנאשם כי הם מבקשים שיבצע עבורם מספר משימות על אדמת ישראל. בשלב זה, הודיע להם הנאשם כי הוא מבקש מקדמה על סך של מיליון דולר, ואילו הסוכנים ביקשו ממנו להסתפק במקדמה על סך 150,000 דולר.

על רקע שיח זה, הוצע לנאשם בידי הסוכנים האיראניים לבצע פעולות טרור עבור הרפובליקה האסלאמית של איראן, על אדמת ישראל, אשר מטרתן לפגוע פגיעה חמורה ומשמעותית בביטחונה של מדינת ישראל, והתקיים דיון ביחס לפעולות אלה, כדלקמן:

(1) הסוכנים דנו עם הנאשם ביחס לאפשרות כי יתנקש בחייהם של ראש ממשלת ישראל מר בנימין נתניהו, או ראש השב"כ מר רונן בר, או שר הביטחון מר יואב גלנט.

(2) דיון זה התקיים תוך שהסוכנים האיראניים נוקבים בשמותיהם ובתפקידיהם המדויקים של אישים בכירים אלה, בין היתר - בשפה העברית, בה גילה אחד מהסוכנים האיראניים בקיאות.

הנאשם מצדו שלל אפשרות של פגיעה באישים האמורים, בטענה כי רמת אבטחתם לא תאפשר לנאשם לפגוע בהם כמבוקש.

(3) על רקע תגובתו זו של הנאשם, שאלו הסוכנים האיראניים את הנאשם אם הוא מכיר את העיר רעננה, ומשהשיב בחיוב, הציעו כי יתנקש בחייו של ראש הממשלה לשעבר מר נפתלי בנט, וזאת באמצעות מטען נפץ.

(4) הנאשם חזר על דרישתו לקבלת מקדמה על סך של מיליון דולר בטרם ביצוע פעולה כלשהיא, ומשכך, הציעו הסוכנים האיראניים לנאשם הצעה כספית משודרגת, גבוהה מזו שהציעו מלכתחילה, לפיה ישלמו לנאשם סכום של בין 300 ל-400 אלף דולר כמקדמה עבור התנקשות בחייו של מר נפתלי בנט. אולם הנאשם סירב להצעה כספית זו.

(5) במעמד זה, הבהירו הסוכנים האיראניים לנאשם כי התנקשותו באחד מן האישים הבכירים שהוזכרו, תהווה, מבחינת מנהיגי הרפובליקה האסלאמית של איראן, נקמה בגין חיסולו של אסמאעיל הנייה על אדמת איראן בתאריך 31.07.2024 אשר יוחסה בידי שלטונות איראן למדינת ישראל. וכך, תימנע איראן מפתיחה במלחמה עם מדינת ישראל. הסוכנים האיראניים, הדגישו במעמד זה כי דרישת שולחיהם היא לחיסול דמות בכירה כפי אלה שהזכירו.

(6) בנוסף, דנו הסוכנים האיראניים עם הנאשם על אודות אפשרות של התנקשות בחייו של ראש עיריית נהריה, או של ראש עיריית עכו, באמצעות מטען נפץ, וזאת לאחר שהנאשם טען בכזב בפני אדי כי הוא מתגורר בנהריה.

(7) הנאשם מצדו, עמד על דרישתו בדבר קבלת מקדמה כספית על סך של מיליון דולר בטרם ביצוע פעולה כלשהי.

(8) בנקודה זו, שבו הסוכנים על הטענה כי ביצוע פעולת חיסול מעין זו, ככל ותוביל לכך שהציבור הישראלי יאמין כי מסתובבת בארץ חוליה מבצעית איראנית המבצעת פעולות קטלניות על אדמת ישראל, יכולה למנוע פריצה של מלחמה בין איראן לישראל, וזאת במטרה להניעו להסכים לביצוע פעולת התנקשות המפורטת לעיל בסעיף.

הפגישה, אשר התמשכה עד לשעה 20:00 בערב או סמוך לכך, הסתיימה מבלי שהושגה הסכמה כלשהי בין הסוכנים האיראניים לבין הנאשם בהתייחס לסכום שיקבל כמקדמה בטרם ביצוע פעולה כלשהי עבורם. מיד לאחר עזיבת הסוכנים את הווילה האיראנית, טען אדי באזני הנאשם כי הסוכנים "יחזרו כמו כלבים", ויתחננו בפני הנאשם כי יפעל עבורם.

לאחר סיום הפגישה, נאות הנאשם להתלוות אל אדי ואנדריי למלון האיראני. לאחר הגעתם למלון, ובטרם עזיבתו את המלון, הקצה אדי קומה שלמה במלון עבור הנאשם ואנדריי, ודאג לארח את הנאשם במלון באירוח כיד המלך, אשר כלל את שירותם של מלצרים רבים אשר כיבדוהו במטעמים רבים ובשתייה רבה.

למחרת בבוקר, בתאריך 25.08.2024, שב אדי למלון, והודיע לנאשם כי הסוכנים האיראניים חזרו אל הווילה האיראנית על מנת לפגוש בו פעם נוספת. אדי הזכיר לנאשם כי אמר לו שהסוכנים האיראניים "יחזרו כמו כלבים".

כאשר הנאשם מודע היטב לכך שבכוונת הסוכנים האיראניים להפעילו במטרה לפגוע פגיעה חמורה בביטחון מדינת ישראל, נסע יחד עם אדי ואנדריי אל הווילה האיראנית כדי להיפגש עם הסוכנים האיראניים וזאת משום שחשש לסרב לבקשתם להיפגש שנית.

עם שובם של הנאשם, אדי ואנדריי לוויילה האיראנית, התקיימה פגישה נוספת בין הסוכנים האיראניים לבין הנאשם במסגרתה נדונה אפשרות ביצוע של הפעולות הבאות בידי הנאשם:

(1) הסוכנים האיראניים הציעו לנאשם פעם נוספת, כי הנאשם יתנקש בראש הממשלה לשעבר מר נפתלי בנט, תוך שהם מדגישים בפניו כי נפתלי בנט איננו מאובטח. אלא שגם עתה, עמד הנאשם על דרישתו בדבר קבלת מקדמה על סך של מיליון דולר.

(2) הסוכנים האיראניים דנו עם הנאשם לגבי האפשרות כי יטמין כספים בנקודות משלש עבור אחרים; ובאפשרות חיסול ערבים-ישראלים אשר לטענת הסוכנים האיראניים בגדו בגורמי מודיעין איראניים באופן שנטלו מהם כספים ולא ביצעו עבורם משימות.

(3) הוצע לנאשם, מטעם הסוכנים האיראניים, לפעול לאיתור גורמים רוסיים ואמריקאים לצורך חיסול מתנגדים של המשטר האיראני באירופה ובארצות הברית.

(4) עוד הוצע לנאשם כי יגייס עבור גורמי המודיעין האיראניים איש מוסד אשר יהפוך להיות סוכן כפול. הנאשם הציע, ביחס לאפשרות זו, כי יגייס איש מוסד המצוי בפנסיה, ואולם הסוכנים האיראניים הבהירו כי הם דורשים גיוס של איש מוסד המחזיק במידע מודיעיני עדכני.

גם במהלך פגישה זו, שב הנאשם פעם אחר פעם, על דרישתו לקבל מקדמה על סך של מיליון דולר בטרם יבצע פעולות כלשהן עבור איראן. עקב דרישה זו של הנאשם, לא הבשילה אף פגישה זו בין הסוכנים האיראניים לנאשם, לכדי הסכמה בדבר ביצוע פעילות קונקרטית של הנאשם כנגד מדינת ישראל, כמבוקש על ידי המשטר האיראני באמצעות הסוכנים.

עם סיום הפגישה, דרש הנאשם מאדי לקבל אמצעי קשר סלולארי עמו יוכל לעמוד בקשר עם הסוכנים. אולם אדי סירב לבקשתו, והודיע לו כי הם אלה שייצרו עמו קשר בעתיד.

בטרם עזיבתו את אדמת איראן, קיבל הנאשם מאדי סכום של 2,000 אירו, ומאת חאג'ה סכום של 3,000 אירו נוספים, עבור הסכמתו להגיע לפגישות עם הסוכנים האיראניים.

ביום 26.08.2024, סמוך לפני השעה 13:00, שב הנאשם יחד עם אנדריי אל מעבר הגבול, וחצה חזרה במעבר אל אדמת טורקיה, וזאת מבלי שהציג את דרכונו בגבול ומבלי להירשם בביקורת הגבולות. לצורך הברחת הנאשם את הגבול, ניתן לנאשם בידי גלי או אחר מטעמו קלסר צהוב הנחזה להראות כקלסר של נהגי משאיות העוברים במעבר הגבול, עמו חצה הנאשם את מעבר הגבול באופן רגלי.

זמן קצר לאחר חציית הגבול, נסע הנאשם יחד עם אנדר"י לעיר ואן, ומשם נסע לעיר אדנה שבטורקיה. מאדנה טס לארג'ן שבקפריסין הטורקית, וממנה נסע במונית ללרנקה, אליה הגיע ביום 27.08.2024. ביום 29.08.2024, לאחר שהייה בת כיומיים במלון בלרנקה, המריא הנאשם מלרנקה לישראל. עם נחיתתו של הנאשם בנמל התעופה בן גוריון, נעצר בידי משטרת ישראל ושב"כ.

4. על יסוד האמור לעיל הורשע הנאשם כאמור בעבירות של מגע עם סוכן חוץ וכניסה למדינת אויב ללא היתר. טיעוני הצדדים לעונש תמצית טיעוני התביעה

5. ב"כ התביעה, עו"ד מיכאל כהן, עמד בטיעונו על חומרת מעשיו של הנאשם הנובעת ממספר היבטים ובהם: (א) העובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו בזמן מלחמה; (ב) העובדה כי המפגשים התקיימו תוך כניסה למדינת אויב בשתי הזדמנויות שונות, כאשר השנייה התפרסה על פני יומיים; (ג) טיב התכנים שעלו באותם מפגשים; (ד) המניע הכלכלי לביצוע העבירות; (ה) העובדה כי הנאשם קיבל תשלום כספי במזומן בגין השתתפותו במפגשים; (ו) פוטנציאל הנזק הטמון בהתנהלותו של הנאשם אף אם לא תכנן לבצע את המשימות עליהן דובר באותם מפגשים. בהקשר זה התייחס התובע לאפשרות כי הנאשם היה נחטף על ידי הגורמים האיראניים וכיו"ב. התובע התייחס לפער בין כניסתו הראשונה של הנאשם לאיראן שאין חולק כי הייתה מתוך מניע לקדם עסקאות (ולא בהקשר ביטחוני) לבין כניסתו השנייה שאז כבר ידע מהי מטרת הכניסה ומהן סוגי המשימות שיידרש לבצע. וכלשונו של התובע:

"אכן, הנאשם פעל מתוך מניע כלכלי אשר עניינו בצע כסף טהור אך על רקע זה, כמפורט בהרחבה בכתב האישום, ביצע הנאשם מגעים עם סוכני חוץ מטעם המשטר האיראני. מגעים אלה, כך לשיטת המאשימה, מגלמים רף חומרה גבוה וייחודי של מגעים עם סוכן חוץ, ואלה בוצעו בתקופה ייחודית, במקום ייחודי, ובאופן כולל אשר לטעם המאשימה - מצדיק השתתפות עונש ייחודי על הנאשם. בכלל זאת, כזה אשר יתן ביטוי לצורך המשמעותי, החיוני והמידי בהרתעת הרבים מביצוע עבירות דומות נוספות עבור ומטעם המשטר האיראני".

התובע היה ער לעובדה כי אין בנמצא פסקי דין המציבים רף ענישה דומה או קרוב לרף הענישה המבוקש על ידי התביעה, בוודאי במקומות בהם בפועל - לא נגרם נזק קונקרטי לביטחון המדינה, אולם עתר להעניק משקל משמעותי ודרמטי לעובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו במהלך מלחמת "חרבות ברזל". מטעם זה, כך על פי הנטען, יש להעלות את רף הענישה במספר רב של שנות מאסר ביחס לרף הענישה המקובל מזה שנים רבות. על רקע הטיעון האמור עתרה התביעה לקביעת מתחם הנע בין 9 ל - 14 שנות מאסר וביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם על 12 שנות מאסר ורכיבי ענישה נלווים, עונש אשר נותן לשיטתה מענה הולם גם להרתעת הרבים באופן המתיישב עם הוראת סעיף 40 לחוק העונשין.

תמצית טיעוני ההגנה ודברו האחרון של הנאשם

6. הסנגורים, עו"ד אייל בסרגליק ועו"ד בן ממן עמדו בטיעוניהם על מכלול העובדות הרלוונטיות כפי שהן עולות מכתב האישום, על נתוניו של הנאשם, על רף הענישה הנהוג בפסיקת בתי המשפט לאורך השנים (שכאמור נמוך באופן משמעותי מעתירת התביעה, גם במקרים חמורים מהמקרה דנן) ועל העונש הראוי לנאשם לשיטתם. בהקשר לרף הענישה הנהוג ציין עו"ד בסרגליק את הדברים הבאים:

"המתחמים שנקבעו בפסיקה מתייחסים למעשים יותר חמורים ולנסיבות חמורות יותר, שכן כאמור לעיל חלק מפסקי הדין עוסקים בנאשמים שביצעו, את העבירה של סוכן חוץ, מטעמים אידאולוגיים, במטרה לפגוע בביטחון המדינה ומעשיהם היו משולבים בעבירות נוספות שנועדו לסייע לאותה מטרה או בהצהרת נכונות לשתף פעולה עם הגורמים העוינים - מה שלא קיים בעניינו של הנאשם".

עו"ד בסרגליק התייחס למעשיו של הנאשם כמעשים מטופשים, אך לא כאלה שמאחוריהם עמדה כוונה כלשהי לפגיעה בביטחון המדינה. הודגש כי הנאשם הודה בחקירתו, חשף נתונים רבים שלא היו ידועים לחוקרים ושיתף פעולה באופן מלא מתוך הבנה עמוקה של הטעויות שביצע. כך נטען כי כניסתו הראשונה של הנאשם לאיראן נועדה כדי לקדם התקשרות עסקית, וכי במהלך כניסתו השנייה של הנאשם לאיראן, ניהל חלק מהשיחות עם הסוכנים האיראנים מחשש לסרב לבקשתם להיפגש עמו פעם נוספת (ראו סעיף 38 לכתב האישום המתוקן). עוד ביקש הסנגור ליתן משקל להשפעתו של "אדי" על הנאשם כמי שהפציר בנאשם להגיע לאדמת איראן ושכנע את הנאשם שעליו ליתן בו אמון. הוסבר בהקשר זה כי אלמלא השפעתו של אותו "אדי", הנאשם לא היה מגיע אל אדמת איראן. עוד נטען כי במהלך המפגשים הנאשם לא מסר מידע כלשהו לגורמים האיראנים שהיה בו כדי לפגוע בביטחון המדינה ואף לא בדק את היתכנותן של המשימות שהוצעו לו (ראו סעיף 18 לכתב האישום המתוקן) וממילא לא ניסה לבצען.

עו"ד בסרגליק הקדיש פרק בטיעוניו לסקירת נתוניו של הנאשם, גילו המתקדם, מצבו הבריאותי המורכב, נסיבות חייו וכן הקשיים אותם חווה במהלך ריצוי תקופת המעצר כעצור ביטחוני. בהקשר זה נטען כי הנאשם ירד במשקלו בצורה משמעותית, כבול במשך רוב שעות היום וזוכה לקבלת אוכל שאינו מבושל ובכמות שאינה מספקת.

בסיכומי של טיעון וגם על רקע עדויות ההגנה לעונש, סברה ההגנה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר ל-3 שנות מאסר ולקבוע את עונשו של הנאשם באופן שיעמוד על 9 חודשי מאסר.
7. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, מירר בבכי והסביר כי עשה טעות איומה וכעת אינו יכול להביט על פניהם של ילדיו ונכדיו.

עוד ציין הנאשם את הדברים הבאים:
"יושבת פה כתבת ואני אומר לצעירים אל תעשו את הטעות שאני עשיתי, אני מתחנן, אל תעשו את זה, אל תשתפו פעולה עם האיראנים. נשארו לי כמה שנים לחיות, תן לי להיות עם הילדים והנכדים שלי. אני מתחנן, סבא שלי נהרג בשביל המדינה, האחים שלי שירתו, אני שירתתי, והילדים שלי משרתים".
דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. הנאשם, מתוך מניע כלכלי, ביצע עבירות חמורות של מגע עם סוכן חוץ וכניסה למדינת אויב (איראן) ועשה כן במהלך מלחמת "חרבות ברזל" תוך שהמדינה נתונה להתקפות נפשעות מצד המשטר האיראני ושלוחיו. אומר כבר בפתח הדברים כי מצאתי טעם רב בעמדת התביעה ביחס למשקל שיש ליתן לעיתוי ביצוע העבירות, הן מהטעם שהמציאות המחיישה לכלל הציבור את הסכנות העצומות הטמונות בהתנהלות המשטר האיראני, והן מהטעם שלא ניתן לקבל שיתוף פעולה כלשהו, אפילו עסקי, בין אזרחי ישראל לאויב המשמעותי ביותר של מדינת ישראל, והכל בזמן שחיילי צה"ל וכוחות הביטחון הנוספים נלחמים במספר חזיתות מול גורמים עוינים, אשר דומה כי אין מחלוקת כי אלה זוכים למימון ותמיכת המשטר באיראן.

יש צדק בעמדת התביעה לפיה גזר הדין צריך לשקף מימד משמעותי של הרתעה ולשדר מסר מובהק וברור בדבר התג העונשי שיש להצמיד לקיומם של קשרים פסולים ואסורים בין אזרחים ישראלים לחורשי רעתנו.
לצד זאת, יש להעניק משקל להודאת הנאשם והבעת החרטה, וכן לעובדה כי הלכה מושרשת בשיטת המשפט היא כי העלאת רף ענישה צריכה להיעשות באופן מדורג ומובנה ולא באופן חד "על גבו" של נאשם בודד.
9. אין צורך להרחיב בדבר הערכים המוגנים שנפגעו שהמרכזי שבהם שמירה על ביטחון המדינה. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים קשורה במישרין למצב בו נתונה מדינת ישראל מאז יום 7.10.23 ולנסיבות ביצוע העבירות.

אתמקד אפוא באותן נסיבות המשפיעות על קביעת מתחם העונש ההולם.

(א) טיב המגעים שניהל הנאשם עם הגורמים האיראנים - על פי כתב האישום המתוקן, בשני המפגשים בהם השתתף הנאשם על אדמת איראן הוא התבקש לבצע משימות בעלות פוטנציאל פגיעה משמעותי באזרחי המדינה, בבעלי תפקידים בכירים, ובביטחון המדינה.

(ב) היקף המפגשים בהם השתתף הנאשם ומשמעות קיומו של המפגש השני - עיון בכתב האישום המתוקן מלמד כי הנאשם השתתף בשני מפגשים, כאשר המפגש השני נמשך יומיים וכלל מספר שיחות עם הסוכנים האיראנים. אם ניתן להביט, וכך עולה מכתב האישום המתוקן, על המפגש הראשון ככזה אליו "הובל" הנאשם (תוך שצוין בכתב האישום המתוקן כי לא בדק את היתכנות המשימות שהתבקש לבצע), שונים לחלוטין הם פני הדברים ביחס למפגש השני, שהיה ממושך ומשמעותי הרבה יותר. ביחס למפגש זה לא יכול הנאשם "להסתתר" מאחורי טענה לפיה "פותרה והובל" שכן לפני אותו מפגש, ובשלב השיחות הטלפוניות, הבין היטב מהו ייעודו של המפגש, על כל המשתמע מכך.

התובע, עו"ד כהן, ראה בעצם ההגעה למפגש השני כ"קו פרשת המים" המלמד על חומרת מעשיו של הנאשם ואני נכון להסכים עם טיעונו בהקשר זה, גם נוכח הצעותיו האקטיביות של הנאשם לגייס איש מוסד בפנסיה לטובת גיוסו כ"סוכן כפול" (ראו סעיף 39(4) לכתב האישום המתוקן). אני ער להסכמת התביעה, העולה גם מכתב האישום המתוקן, לפיה במהלך המפגש השני (שנמשך יומיים) חש הנאשם חשש מסוים לקטוע את המפגש, אולם יש לזכור כי עצם הגעתו למפגש השני הייתה מתוך ידיעה ברורה כי "נושאי הפגישה" יהיו ברוח הנושאים עליהם דובר במפגש הראשון, כך שמשקלו של טיעון זה אינו רב בעיני.

נתון רלוונטי נוסף נוגע לפרק הזמן שעבר בין שני המפגשים (מעל שלושה חודשים) וגם בו יש ללמד על נכונותו ונחישותו של הנאשם להתמיד בקשר הפסול שהחל לרקום עם גורמים איראנים, גם אם עשה כן ממניע כלכלי. נכונות ונחישות זו נלמדת גם מהאופן בו נכנס הנאשם לשטח איראן תוך שהוברח בדרכים שונות, ובמעורבות מספר אנשים. אין מדובר אפוא במפגש אקראי, או אפילו מתוכנן, על אדמתה של ארץ ניטרלית, אלא בשני מפגשים שהתרחשו בשטחה של האויבת הגדולה ביותר של מדינת ישראל, אליהם הגיע הנאשם בדרכים נסתרות ומתוחכמות וכללו הצעות מהצעות שונות שכלל שהיו באות לידי מימוש - משמעותן הייתה פגיעה חמורה בביטחון המדינה.

(ג) הרציונל שעמד ביסוד מעשיו של הנאשם - אין חולק כי רציונל אידיאולוגי העומד ברקע ביצוע עבירות בטחוניות חמור יותר מרציונל כלכלי הגם שלעיתים רבות מעשים חמורים מבוצעים מתוך רציונל כלכלי.

עם זאת חשוב להדגיש את הדברים הבאים - נראה מכתב האישום המתוקן ש"שיטת הפעולה" של אותם גורמים איראנים כרוכה במתן הטבות כספיות לאלה המשתפים איתם פעולה, ומכאן שגם אם קיימת הבחנה מסוימת בין מניע אידיאולוגי למניע כלכלי, אין לראות בהבחנה זו כמלמדת על פער משמעותי ברמת החומרה.

(ד) עיתוי ביצוע המעשים - עמדתי בפתח הדברים על הטעם אותו מצאתי בדברי התביעה לפיה יש משקל משמעותי לעובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו עת חיילי צה"ל וכוחות הביטחון מצויים בעיצומה של מערכה קשה. אמנם, ניתן לומר כי קשר פסול עם גורמים איראנים חמור בכל עיתוי, אולם דומני כי פיתוחו של קשר כזה בזמן לחימה מעצים מאד את חומרתו, ולא רק בהיבט הסמלי.

(ה) הכספים שקיבל הנאשם וטובות ההנאה שהפיק מהקשר - גם אם סכומי הכסף שקיבל הנאשם מהגורמים האיראנים לא היו גבוהים, עולה מכתב האישום כי הנאשם זכה גם לטובות הנאה נוספות כגון לינה בבית מלון ואירוח כיד המלך (סעיף 36 לכתב האישום המתוקן). כמו כל נתון רלוונטי, גם נתון זה יש לשקלל במסגרת המתחם. (ו) פוטנציאל הנזק - אין חולק כי אותן משימות שהתבקש הנאשם לבצע הן בעלות פוטנציאל נזק משמעותי שלא לומר דרמטי ולנתון זה יש משמעות במסגרת קביעת המתחם. אין המדובר במשימת "צילום בלבד" אלא בשורה של משימות משמעותיות ובהן התנקשות בבעלי תפקידים בכירים.

(ז) העובדה כי הנאשם לא פעל לטובת מימוש המשימות ובפועל לא גרם נזק לביטחון המדינה - אין מחלוקת כי הנאשם לא פעל או ניסה לקדם את ביצוע המשימות, בוודאי אלה עליהן דובר במפגש הראשון (ראו סעיף 18 לכתב האישום המתוקן). אין אף מחלוקת כי מעשיו של הנאשם לא גרמו בפועל נזק לביטחון המדינה. לצד זאת, ובהתייחס למפגש השני, יש להדגיש שלושה נתונים: הראשון - מכתב האישום המתוקן עולה כי העובדה שלא גובשה הסכמה בין הנאשם לסוכנים האיראניים נעוצה, בין היתר, בדרישותיו הכספיות הגבוהות של הנאשם; השנייה - בתום המפגש השני, ולאחר שהנאשם נחשף לאותן "משימות", הוא ביקש מ"אדי" לקבל מכשיר סלולארי על מנת שיוכל לעמוד בקשר עם הסוכנים האיראניים והיה זה אדי דווקא שסירב לבקשתו וציין כי הסוכנים האיראניים הם אלה שיעמדו איתו בקשר בעתיד. ככל שגמלה בליבו של הנאשם ההחלטה שלא לקדם דבר וחצי דבר, מדוע דרש לקבל מכשיר נייד לטובת יצירת קשר? השלישית - הנאשם נעצר עם שובו לישראל לאחר המפגש השני, כך שבניגוד למפגש הראשון לגביו הוסכם כי הנאשם לא פעל לטובת קידום המשימות, לא ניתן לדעת כיצד האירועים היו מתפתחים בעקבות המפגש השני.

10. כעת ולאחר שנסקרו הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש להידרש למדיניות הענישה הנוהגת אשר כפי שציין התובע בהגנותו, משקפת רף עונשי מתון באופן משמעותי מהרף העונשי לו עותרת התביעה במקרה הנוכחי. מתוך כלל פסקי הדין ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

- ע"פ 6699/17 מדינת ישראל נ' מסארוה (2.11.2017) - המשיב הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר לפשע; מגע עם סוכן חוץ; ותמיכה בארגון טרור בשל כך שעמד בקשר עם פעילי הארגון דאעש בארץ ובחו"ל, הפיץ חומרי הסברה של הארגון ברשתות החברתיות ובדק עם סוכן של הארגון אפשרות לצאת לסוריה, להצטרף לארגון ולהילחם בשורותיו. תכנון זה לא יצא לפועל ובמקום החליט המשיב לבצע פיגוע נגד חיילי צה"ל אולם נעצר לפני שהספיק לבצע את המתוכנן. ביהמ"ש קמא קבע מתחם עונש הולם של 36 - 50 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו עונש של 46 חודשי מאסר. שני הצדדים ערערו על גזר הדין וביהמ"ש העליון קיבל את ערעור המדינה, והחמיר בענישה באופן שהטיל על המערער 58 חודשי מאסר בפועל.
- ע"פ 763/17 עטיה סמהדאן נ' מדינת ישראל (25.6.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של יציאה שלא כדין ובשתי עבירות של מגע עם סוכן חוץ בכך שחצה את גבול מצרים אל רצועת עזה על מנת להשתתף בלוחמה בטרור. בנוסף, גיסו של הנאשם נפגש עם פעילי חטיבות אל נאצר א-דין והציע לו לבצע פעולות שונות בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, כגון צילום בסיסים צבאיים בשטח ישראל, ולסייע בביצוע חטיפה של חייל ישראלי. הנאשם הסכים אך לבסוף לא ביצע פעולות אלה. ביהמ"ש קמא קבע מתחם עונש הולם של 24 - 48 חודשי מאסר וגזר עליו עונש של 30 חודשי מאסר. במסגרת ערעור על חומרת העונש הסכימה המדינה להפחתת העונש ל-24 חודשי מאסר.
- ע"פ 8333/15 מדינת ישראל נ' ח'אלדי (23.8.2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של מגע עם סוכן חוץ; יציאה שלא כדין; אימונים צבאיים אסורים; וחברות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת בכך שנסע לטורקיה ושם יצר קשר עם פעיל ארגון דאעש על מנת להצטרף לשורותיו. לאחר מכן הוא החל בסדרת אימונים ובשיעורי נשק שונים, הוכשר כלוחם דעאש ואף נלחם בשורותיו עד שנפצע. ביהמ"ש קמא קבע מתחם עונש הולם של 36 - 60 חודשי מאסר וגזר עליו עונש של 42 חודשי מאסר. ערעור על קולת העונש מטעם המדינה ועל חומרת העונש מטעם הנאשם נדחו והעונש נותר על כנו.
- תפ"ח 52144-03-20 מדינת ישראל נ' מסארוה (1.12.2021) - הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מגע עם סוכן חוץ; וריבוי עבירות של מסירת ידיעה לאויב בכך שנענתה לפניית פעיל חיזבאללה בלבנון ובמשך תקופה צילמה והעבירה לו תמונות של כלי רכב צבאיים, גדר המערכת באזור ראש הנקרה נמל חיפה ועוד. ביהמ"ש קבע מתחם עונש הולם של 2.5 - 5 שנים וגזר עונש מאסר של 30 חודשים.
- תפ"ח 16522-01-18 מדינת ישראל נ' אל אסד (16.4.2019) - הנאשמות, בנות דודות, הורשעו בעבירות של מגע עם סוכן זר; הכנה למעשה טרור; וקשירת קשר לפשע (מעשה טרור) בכך שהחזיקו חשבון ברשת טלגרם ובאמצעותו חברו למספר קבוצות המזוהות עם ארגון דעאש, בדקו את הכניסות וסידורי האבטחה באוניברסיטת בן גוריון על מנת לבחון אפשרות לבצע פיגוע בישראל וכן ניסו לגייס תומכים נוספים לארגון. ביהמ"ש קבע מתחם עונש הולם של 5 - 8 שנות מאסר לנאשמת 1 וגזר עליה 5 שנות מאסר. ביחס לנאשמת 2 נקבע מתחם עונש הולם של 4.5 - 7 שנות וגזרו עליה 4.5 שנות מאסר.
- תפ"ח 23128-08-09 מדינת ישראל נ' סולטאני (6.4.2010) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של מסירת ידיעה לאויב; ומגע עם סוכן חוץ בכך שמסר לפעיל ארגון החיזבאללה מידע אודות הרמטכ"ל. על הנאשם הוטלו בהסכמה 68 חודשי מאסר וענישה נלווית.

11. על יסוד הנתונים שפורטו לעיל, ותוך מתן משקל משמעותי לעובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו עת לוחמי צה"ל וכוחות הביטחון מצויים בעיצומה של מלחמת "חרבות ברזל", ראיתי לקבוע מתחם הנע בין 8 שנות מאסר ל-12 שנות מאסר.

חשוב להדגיש כי המתחם האמור לעיל משקף עליית מדרגה משמעותית ברמת הענישה הנהוגה בעבירות ביטחון דומות ועיון בפסיקת בתי המשפט כפי שהתגבשה לאורך השנים ממחיש מסקנה זו. על פי פסיקת בית המשפט העליון, גם עליית מדרגה מתבקשת ברמת הענישה צריכה להיות מדורגת, להתבצע בשלבים ולאורך זמן, ואינה יכולה להתמקד במקרה אחד ובנאשם אחד. לצד זאת אעיר כי מדיניות הענישה הנהוגת היא רק אחד המרכיבים בקביעת מתחם העונש ההולם, כך שאין לראותה כחזות הכל. קביעת העונש המתאים

12. שתי קבוצות של שיקולים עומדות ביסוד קביעת העונש המתאים.

מן הצד האחד קבוצת השיקולים לחומרה הכוללת שני נתונים:

הראשון - הצורך בהעברת מסר מרתיע לכלל הציבור בדבר הענישה הצפויה למעשים כגון אלה שביצע הנאשם. הרתעת הרבים כנתון רלוונטי המשפיע על העונש בתוך המתחם קבועה בסעיף 40 לחוק העונשין ודומני כי יש לראותה כרלוונטית מאד למקרה דנן.

מכתב האישום המתוקן עולה כי המשטר האיראני פועל בדרכים שונות לפגיעה במדינת ישראל, לרבות בדרך של הצעות כספיות לאלה המוכנים לשתף פעולה ולבצע משימות שונות ויש לשדר מסר תקיף לכלל הציבור בהקשר להצעות עתידיות נוספות מגורמים עוינים.

השני - עברו הפלילי של הנאשם. העבר הפלילי כולל מספר הרשעות חלקן בעבירות מס, חלקן בעבירות תכנון ובנייה ועבירות נוספות אך כאלה שאינן ברף העליון ובוצעו לפני למעלה מ-30 שנה. משקלו של העבר הפלילי, במיוחד לאור חלוף הזמן, בעל השפעה מעטה בלבד על מיקומו של הנאשם במתחם.

מן הצד השני, קיימים מספר שיקולים שיש בהם כדי למתן את הענישה בגדרו של המתחם.

ראשית, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו ומדבריו עולה כי הוא מכה על חטא. אין ספק כי הודאת נאשם וקבלת אחריות היא נתון המצדיק הקלה בעונש וכך יש לנהוג אף בעניינו.

שנית, לאורך שנות חייו צבר הנאשם זכויות רבות כעולה ממגוון העדויות שנשמעו בשלב הראיות לעונש. כך לדוגמה, עדותו של מר מאיר דור אשר תיאר את הלחימה לצד הנאשם במסגרת מלחמת לבנון הראשונה; כך לדוגמה, עדותו של מר נוריאל עילי, קצין מסיירת גולני אשר תיאר את התנדבותו של הנאשם באספקת מזון לבסיסים רבים בחזית המדינה החל מיום ה-7 באוקטובר; כך לדוגמה, עדותו של מר חיים אלוש, אשר תיאר כיצד סייע לו הנאשם להתמודד עם סיטואציות מורכבות; כך לדוגמה דבריו של יורם בן דוד-בנדה, אשר תיאר את הנאשם כאדם פטריטי אשר השקיע את מרבית חייו בגידול ילדיו לתפארת אשר שירתו בצבא ועדיין משרתים במילואים במקומות רגישים. מעל כל אלה, ניצבים מולי דבריהם מכמירי הלב של ילדיו של הנאשם, אזרחים נורמטיביים ותורמים אשר מעשיו של אביהם נפלו עליהם כרעם ביום בהיר.

ניתן לומר כי שמיעת עדויות אלה וחשיפת בית המשפט להתנהלות הנאשם לאורך השנים אך הגבירה את התמיהה כיצד אזרח ישראלי ציוני מבצע עבירות כמו אלה שביצע.

כך או כך, יש באותן עדויות שנשמעו כדי ללמד זכות על הנאשם ולהשפיע על מיקומו במתחם העונש ההולם. שלישית, יש מקום ליתן משקל במסגרת כלל הנתונים גם לגילו של הנאשם ולמצבו הרפואי המורכב כעולה מטיעון בא כוחו ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו.

רביעית, נתתי דעתי גם לתנאי מאסרו הצפויים של הנאשם. אין ספק כי ריצוי תקופת מאסר בעבירות ביטחוניות אינה תקופה קלה, בוודאי בגיל מתקדם וראיתי ליתן משקל מסוים, גם אם קל, לנתון זה.

13. סיכום כלל הנתונים שפורטו מוביל למסקנה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש שאינו משקף את הרף התחתון (בעיקר נוכח המשקל הניתן ליסוד "הרתעת הרבים") אך גם כזה שאינו משקף את הרף העליון, נוכח כלל הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם ופורטו לעיל.

לאור האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 שנות מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע.

ג. חילוט 5,000 אירו כמפורט בנספח החילוט.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ה, 29 אפריל 2025, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט

נשיא